

ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

БЪЛГАРСКИ ВЪСТНИК

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА XXI, БРОЙ 17

СОФИЯ, 16-30 СЕПТЕМВРИ 2010 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinicda@gmail.com

Официален сайт на Св. Синод на БПЦ - www.bg-patriarhia.bg

Тема на броя:
БОРБАТА С ДУШЕВНИТЕ СТРАСТИ

Темата бе засягана в юбилейна част от доклада и в не изнесени по време на 12 изданието на Съвещанието на православната книга във Варна, за провеждането на които можете да прочетете на стр. 3.

За нескъпата и прабългарите духовна традиция на аскетизма на Света Гора - Атон можете да научите повече от разговор на Алексей Ставровиц с изданието на вестника "Ксипрополис" архим. Йосиф - на стр. 4.

Как да поставяме и запазваме душевни си мир върху световните и собствените ни страсти? Отговор на тази въпрос е потърсил от бл. Карамзиев в творенията на св. Никодим Светогорец - статията "Блажени митрополит-Воршинец" на стр. 5.

На времето оттопушването и плавното му влиание върху физическото здравие и върху душата е посветил статията си героичния Калкст. Какво ни причиняват тези страсти и как да се борим с нея, четете на стр. 7.

За нашите е и в мф и в м "Авора" и отново в света казус "Платин" - уведе изложба по различни начини за антихристиянска пропаганда - в единствената статия на Дмитрий Харитоноров - стр. 6.

Св. свещик Григорий, просветител на Армения

АРМЕНИЯ първата християнска държава

Св. свещик Григорий (арм. Григур Лусаворич) е абесен покорител на Арменияската църква. Той е известен още като свети Григур Просветител, защото разпространява Божие слово и обръща арменския народ в християнска вяра.

През първи и втори век християнството било все още тайна религия, усвоявано и практикувано от все по-нарастващ брой арменци. През 301 г. св. Григорий и цар Тирдат (арм. Трдат) провъгласват християнството за официална религия на Армения и по този начин тя става първата държава в света, приела християнска религия като държавна.

Историча сирус Снеденс Предание е следната. Като част от планиран заговор сардинският цар Ардашир I (Арташир) изпраща в Армения верни си приятели Анак, за да убие цар Хосров (Курзар) и да избяга. Доволен хора на царя проследват Анак, след като е ранен арменския цар, и го убиват. Умиранят

цар дава заповед цялото семейство на Анак да бъде избито. Само едно дете успява да избягне клещите. Придружено от своите баичка, то избягва в град Ассария. Баичката била християнка. Тя го възпитавала в християнска вяра и му дала гръцко име - Григорий.

Св. Григорий става преден християнин, жени се за дъщеря на име Марам и има две деца - Вертанес и Арсита.

Когато сардинският цар узнае, че царят на Армения е убит, той опустошава страната и установява персийска власт в Армения. Десет от децата на Хосров убиват да се спаси. Принцеса Хосровидухт е отведена в слани от недоволните замъци а страната, а принц Тирдат е отведен в Рим. Там той получава добро образование.

Българският патриарх Максим благослови софиянци за празника на града

Стотници софиянци се събраха на 17 септември в старинния столичен храм "Света София", посетен на Премьерството Божия, за да посрещнат празника на св. мъченици София и дъщерите ѝ Вара, Надежда и Любюв. Духовенство и миряни се поздравиха с празника на гр. София, който в настоящата година се отбелязва за 131-ви път.

Тържествената служба Литургия бе отслужена от четирима епископи: Стойбишки еп. Назум - главен свещер на Св. Синод, Звезделски еп. Йован - викарий на Софийския митрополит, Маркиановски еп. Константин, Тивериевски еп. Тихон - викарий на цър-

ковното настоятелство на патриаршеската катедрала "Св. Александър Невски", архимандрит Григорий - протосъдия на Софийския митрополит, архимандрит Теофан и голямо множество представители на софийския храмове. В богослужбата все ученици и представители на Румълската православна църква в България ставроф. свещеник. Неуцу Опра.

Негово Свещенство Българският патриарх и Софийския митрополит Максим и висшкореференсните митрополити Синевски Йованкич и Русенски Неофит взеха молитвено участие в светата Литургия.

На богослужението присъстваха директорът на Дирекция "Вероуповедания" към МС г-н Емил Велинов, представители на Софийската община и общински кметове. Да отдадат почит на светите мъченици, бяха дошли много ученици, придружавани от своите учители. Малки и големи не спираха да принажат, като че ли да свидетелстват, че за молитва и вяра на варата имат все намира време.

Слово за християнските добродетели: мъдростта, вярата, надеждата и любовта прозвоних св. Назум.

В края на св. Литургия Негово Свещенство Българският патриарх и Софийския митрополит Максим поздравиха връщащите, като им благодари за молитвата в този ден и пожела здравие, успех и добри дела за съвместно.

След св. Литургия в литийно шествие тивериевски и миряни се отправиха към площад пред храма, където ги очакваха официалните държавни лица, строични представители чисти на различни подразделения войски на Българската армия, както и много граждани.

Патриарх Максим и придружаващите го духовници отслужиха краткически възвост и измолиха Божие благословение за града и столичани. Приветствени слова към принамутилите деца на изнана столични отива патриарх Максим. Неговото първоосветелски благословение приеми: министър-председател Бойко Борисов, председател на Народното събрание Шпека Цветан, кметът на София Йорданка Фандъкова, народни представители, общински съветници, дипломати, други официални лица и много столичани.

ПРОБЛЕМА

Нови свещеник и йерогуах на Софийската епархия

На 12 септември в столицата митрополитската катедрала „Св. Неделя“ бе отслужена архиерейска св. Литургия от Негово Превосищенство Знеполски еп. Йоан, ивикар на Софийския митрополит. В богослужбата виха участие стар. ик. Мина Минчев – председател на църковното настоятелство, стар. ик. Константин Янички от храмовото духовенство и др. духовници, чийто богослужение вече става премеши в митрополитския храм. По време на св. Литургия бе ръкоположен за свещеник джон Захарий Стефанов Димитров.

Новият свещенослужител завърши Математическия гимназия в родния си град Русе, след което завърши богословския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“, специалност „Биотехнологии“. Второ образование е получаване придобил в Богословския факултет на СУ със степен „бакалавър“.

След което завърши и магистратура по класическа филология в СУ. С благословението на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийския митрополит Максим по време на неделата св. Литургия бе възведен в джонски чин монах Рафаил. Новият йерогуах е постриган за монах преди повече от две години в семинарския храм „Св. Иоан Рилски Чудотворец“. През последните ме-

сеци бе във Видинска епархия, но с благословение преминава на послушание в Софийската епархия – в манастира „Св. Николай“, с. Кладина, където се остава да се подготвя и да обучава обителта.

„Богослужбеният стаж на свещеник Захарий Димитров и йерогуах Рафаил ще продължи в митрополитската катедрала“ Св. Неделя“.

Софийски митрополит

Духовна рагост в Доростолска епархия

На 12 септември в катедралния храм „Св. апостол Пётър и Павел“ в Силистра, по време на Богослужението еп. Литургия иерогуах Самуил бе възведен в йерогуахски чин. Волел от прот. Дора Върбанова и свещ. Роман Михалев, йерогуах Самуил прехвърти към епархийския си архиерей – Негово Превосищенство Доростолски митрополит Атанасий, който изпроби Божията благодат да сиизиди към новоръкоположените свещенослужители на БПЦ.

Вед след свети Литургия всички събраха и миряни поздравиха нововозведените

клирици и му пожелаха дълги години за доди по стълбите Христови и да доди паството Христово към спасение и вечен живот. На могоята тел.

Доростолски митрополит

Нов храм в с. Дражичи

На 18 септември Негово Превосищенство Видински митрополит Дометиан освети нов храм във видинското село Дражичи.

След утринната служба митрополит Дометиан отслужи тържествен водосвет на храма, като направи литургия около него и поощри четирите му страни със свещта вода.

След отслужението водосвет е споделят поставян на иредост освети антимис на св. Пантелеймон.

В светата Литургия в съслужение с Видинския митрополит бяха архиерейски делегати: архимандрит Антим – протосъдия на Видинска митрополития, архиеп. Борис – игумен на Добричката манастир, както и йерогуах Максим – брат на Бивинския св. Романа. Видният йерогуахски поименно складкопазно изпълнено от протерей Рафаил, архиерейски наместник на Българо-Бивинска духовна епархия. Саво произнесе про-

свинецът архиерейски Антим. Той пожела да жителите на в Дражичи да посветят винаги Божия храм, да възвиз в него с вара, благодарение и стража Божия и да възвиз, че за поможени от так труд по изграждането на новия храм Бог ще им въздаде.

Митрополит Дометиан отпрати свои архиерейски делегати на жителите на селото, като им похари по св. Библия на Нова Завет и по св. Иоанна на нашия Спасителя Господ Исус Христос.

На инициативата комитет за построяването на храм „Св. Спас“, на майсторите на храма и на основните дарители архиерейски връчи по св. благодарствена грамота от името на Видинския митрополит.

Архимандрит Борис, игумен на Добричката свята обител, освети корбан да храм на жителите на селото.

Първата конка на храма е възведена на 17 февруари 2007 година.

Видински митрополит

БЪЛГАРИЯ

Начало на учебната година в Софийската духовна семинария „Св. Иоан Рилски“

На 14 септември – Въздвижение на св. Кръст Господен, с тържествен ка мба е нзана бе отслужено началото на учебната архиерейска служба в семинарския храм и откриване на новата учебна година в Софийската духовна семинария. Негово Превосищенство Русенския митрополит Неофит отслужи Богослужение св. Литургия в съслужение с ректора на Семинарията Негово Превосищенство архиерейски делегат Сергей, архимандрит Евгений от катедралния храм на гр. Видин, йерогуах Стефан – игумен на Бистричкия манастир „Св. Петка“, йерогуах Иван, афанасийски – свещ. Божидар Маринов и свещ. Константин Цанков, свещ. Иван Плевачев от гр. Елин Пелин и Илия Иван – джон на Старозагорския митрополит Галактион.

В спретнато униформно облекло, възпитаните на духовното ни школо бяха азидни обичайните си места в храма и, както е по традиция, в най-предните редове бяха първокурсниците. За да съприкажат духовната рагост на правника и да възмат участие в откриването на новата учебна година, тук бяха и архиерейски преподаватели, възпитатели и служители, кметът на община „Долзенец“, на чийто територия се намира Семинарията – г-н Прошко Прошков, зам.-кметът по образованието г-жа Силия Диманова, представител на църковния институт, много родители и богомолци.

С литургично-духовна песнопения семинарските хора отгласи стоголусово, а по време на Причастията канон процесът за правника протече нетекорунти Свевстал Цекв.

В храм на св. Литургия Негово Превосищенство митрополит Неофит произнесе слово за почитта към честния и животворен Кръст Господен, като най-напред припомни думите на св. ап. Павел за неговата велика глост за новия си живот Кръст Христов. Така и ние да възвизаме от апостолското служение дръзливостта слово за Кръста, което е наши смълчати в живота от светото Кръщение до въздръжания знае – на-

риархисте, митрополит Неофит ни пожелае молитвенна благодат на Негово Светейшество Българския патриарх Максим и им пожела успех в усвояването на богословските науки, мъдрост в живота и усвояване в духовното знание. „Честно начало и благодонен успех през новата учебна година!“ – възкриби словото си архиерейски.

От своя страна ректорът, Негово Превосищенство архиерейски делегат Сергей, джонстване св. ап. Павел: „За всичко благодарете!“ (1 Сол. 5:18), най-напред отпрати благодарности към Негово Светейшество архиепископ Максим, към св. Синод и лично към митрополит Неофит като председател на Просветната комисия на БПЦ за поставянето им в ректор на Софийската духовна семинария и искрено за оказаната финансова помощ, благодарение на която през това тодо започнаха ремонтните дейности за благоустрояването на Семинарията. Архиеп. Сергей изрази надеждата си, че тази помощ ще продължи до завършването на ремонта, за да могат семинаристите да живот и се обучават при по-добри битови условия. Отец-ректор благодарни на кметът г-н Прошков и на г-жа Диманова за съдействието на Общината, на семинарските преподаватели, възпитатели и служители за поставянето им в уютната среда на училището.

След края на богослужението, при семинарската фила по традиции бе отслужен тържествен водосвет за здраве, преуспеяние на семинаристите в учебната и за благоустрояване на всички богомолци.

Представен в най-добро време комисия на св. Синод да посети Софийската духовна семинария за премеши на първия ден на учебната дейност и се очаква за допълнителна работа в Семинарията да постанат допълнителни финансови средства от св. Синод.

СЦС „Св. Иоан Рилски“

Пловдивска епархия вече има собише знамена

С тържествен ка мба е нзана бе отслужено началото на учебната архиерейска служба в семинарския храм и откриване на новата учебна година в Пловдивската духовна семинария. Негово Превосищенство Пловдивския митрополит Антоний, който азидни в при-

съствието на всички свещеници от семинарията освети знамената на Пловдивската св. митрополития. След осветяването митрополитът раздаде на всеки свещеник свещеник по едно българско и по едно епархийско знаме, които ще бъдат охранявани през всички храм в Пловдивска епархия.

По-късно се състоя и свещеничката конференция в семинарския салон. Там възлагат връчи на свещениците архиерейско обръщение до боголюбивите християни на Пловдивската семинария, с което ги призовава да се обединят и изнадно в духовността да се отговарят на поканата на св. Синод за активно участие в националното литийно шествие, ко-

то ще се проведе на 24-ти септември в столицата.

Б-в и з о 8000 християни от Пловдивска епархия ще участват в литийното шествие в София, за да даде, че трябва резултат да се постигне на всички знамена, които азидни в дестата и малите хора в България. Духовността и родителите от Пловдивска епархия ще настояват за това бъдеще поколение отново да бъдат приобщени към възпитателната просветна дейност чрез поощряване духовно-нравствено възпитание и образование в детските градини и училищата.

До момента Пловдивска митрополития е организирана 19 отбора от цялата епархия, които всеки епархийски свещеник е осигурил безплатен парок за християните, готови да дадат своя принос за добро бъдеще на своите деца. Вярно, народно въздръжване.

Пловдивска митрополития

СЕДМИЦА НА ПРАВОСЛАВНАТА КНИГА - Варна 2010

От 6 до 12 септември в гр. Варна се състои Двадесетото издание на Седмичната на православната книга. Форумът няма аналог в България, а в православния свят е се организира от 1998 г. с благословението на Варненския и Великопреславския митрополит д-р Кирил П. Провежда се в част от културния живот на гр. Варна и събира автори и издатели на православна литература от цял свят.

В рамките на събитието тази година се провежда и конференция на тема "Единство на православните църкви и съвременният държавен живот".

Варненската и Великопреславската с. Митрополия е основен организатор на Седмичната и вижда в провната провъзгласяване на традицията за църковна просвета и култура, заложени от основателите на Преславската книжовна школа – учениците на светите равноапостоли св. братя Кирил и Методиј. Съорганизатори са Община Варна, МОФ „Единство на православните народи“, Българският православен младежки съюз, Фестивалният и конгресен център – Варна.

На 6 септември в зала „Пленина“ на Община Варна се открива на Саммита на православната книга с приветствен слова от Негово Владикапископство Варненския и Великопреславския митрополит Кирил и представители на местната власт. След което протропей Василий Шаган представя талозицината книга, темата, цента му, поканените гости, книгите и мериоритите, които ще се проведат.

Вечерта продължава доклад на Негово Владикапископство митрополит д-р Кирил на тема „Монашесвото като форма за запазване на евангелските традиции и преданото на Църквата“, свещеник Йоан Краймаркада от словачката църква „Св. Софийа“ представи пред присъстващите основните теми в новата си книга „Записки по православна християнска етика“. Първият ден приключи с доклад на д-р Валентин Кожауров, завеждащ митрополическата ода на Великопреславската света митрополия, който говори за мисията

та на Църквата да съществува за върхата през света. Интересен е тематиката и темите докладва темата и залата в Община Варна беше пълна и през втория ден, 7 септември, както и през всички останали дни. Следния ден бе открита и Богословската конференция под наслов „Искащата традиция и съвременният държавен живот“.

Вечерта продължи с доклад „Св. Николем Светогорски и тайнствата на Църквата“ на Негово Владикапископство архиепископа на Прага и митрополит на Чешките и Словацките земи Христофор, който за втори път е гост на форума. След него докладва си представи игумен Пьотър (Пигълъ) – завеждащ информационно-издателския сектор на Отдела за религиозното образование и катехизация на РПЦ – „Чуждените на св. Григорий Синаит“ – св. Теодор Търновски и св. Романа Търновска и св. Романа Видинска и Търновската книжовна школа“.

Истинско тържество на съборността и вселенския характер на светото Православие бе празничната с. Литургия за Рождество Богородично в катедралния храм на св. св. Кирил и Методиј, оглавена от Негово Владикапископство архиепископа на Прага и митрополит на Чешките и Словацките земи Христофор, вказа участие архиепископ и свещенослужители от различни поместни църкви на Света Гора: Черновгорският митрополит Амфилохий, Варненския и Великопреславския митрополит д-р Кирил като домакин, Кречетовски и Лубявски епископ Тихон, архимандрит Иосиф – игумен на манастира „Скриптопит“, Света Гора, и останалите гости от Русия, Украйна, Сърбия, Полша и Гърция, Чешките и Словацките земи, както и свещениците от варненските храмове. Тържествеността на богослужението бе усилена от свещенослужителите, което Варненската и Великопреславската митрополия Кирил извършва под името Топоар от село Стокер.

Вечерта игуменът на манастира „Скриптопит“ архим. Иосиф изнесе изчерпателен доклад на тема „За невидимата борба със страстите – очистието на вътрешния човек: молитва, покаяние и оброченостен живот“. Митрополит Амфилохий (Радович) дръжливо и увлекателно запозна слушателите с „Епоката на св. Григорий Палама и значението на исихазма за съвременния свят“.

Четвъртият ден – 9 септември, продължи с Богословската конференция от 9.00 ч. в зала „Пресвещен“ на Фестивалния и конгресен център – Варна. Тя започна с лекцията на архиепископ Христофор и безкрайно интересната тема „Искащата традиция в Православната църква на Чешките и Словацките земи“. Митрополит Амфилохий (Радович) представи темата „Тайната на Света Троица според св. Григорий Палама“. Последвава докладите на архимандрит Иосиф, игумен на манастира „Скриптопит“, с тема „Аскетическата религиозна традиция и нейното отражение и приложение в съвременния свят на св. Гора“ и доклад на доц. д-р Стоян Чепиков от ПУ – Св. Пансий Хиландарски „Чуждените на св. Николай Кавасила за тайнствата“. Особен интерес предизвика докладът на доц. Костадин Нунчев от БФ на СВ „Хлимент Охридски“ на тема „Звездът на св. Йоан Рилски“.

Следобед конференцията продължи с доклад на Негово Владикапископство епископ Тихон – Свещенотоващото като основен за духовния живот. Урбана Рождата на монашесвото в съвременния свят“ се свързва с нов доклад архим. Варсонофия (Дорошевич) от Полската православна църква, а за „Църковната катехеза и тайноведството – подготовка на св. Причастие“ говори свещенослужител д-р Андрей Боничевич, председател във Варненския християнски институт. Конференцията

завърши доклад на гл. ас. Стенослав Забиров от БФ на СУ на тема „Предизвикателствата пред напълното учение за божествените енергии в началото на 21 век“, който предизвика голям интерес сред гостите.

Върхотеките бяха лекторите бяха много и отговорите изчерпателни.

На следващия ден – 10 септември – докладите на професорите от Солунския богословски факултет: „Иисусовата молитва и светото Причастие – изтъкна как обожението“ на архим. доц. Николем Скергас, „Аскетизм и светостийствен живот или за аскетическото и евангелистическото богословие“ на проф. Василем Калмякчички и „Общиене с божествената природа. Участие на човека в Божията благодат“ на проф. Георгиев Манзаридис.

В следобедните часове бе прочетен докладът „Исихазмът по румънските земи“ на Негово Владикапископство архиепископа на Томос: Теодосий от Румънската православна църква, който за съжаление не присъстваше лично.

Интитуирани лекции изнесоха доц. д-р Миколем Кириев от Философския факултет в гр. Коковца Митрополит – Портакџи (тоџи, іаџи) на Лицата на Света Троица в „Алфавитно слово“ на св. Григорий Палама“; иеромонах (Сръбската църква) от Сръбската епархия на РПЦ – Св. Кириин, митрополит Киевски и Московски, и исихастката традиция в Русия“; игумен Пьотър (Пигълъ) – Св. Пансий Величковски и евангелистическото богословие“ на проф. Василем Кириев и д-р Силвен Тухеков от Православния богословски факултет на ВТУ „Св. Кирил и Методиј“.

Вечерта в зала „Пленина“ на Община Варна представиха две книги на проф. Г. Манзаридис, които представиха

стои да бъдат издадени на български език. Едната от тях – „Православен духовен живот“ е презедена и отговаря за печат от Синалоидно издателство. Последвава лекциите на проф. проф. Василем Калмякчички – „Служението на клириците и на мирните в Църквата“ и на проф. Георгиев Манзаридис – „Жизел в Христос и според Христос“, които предизвикаха задълбочена беседа между лекторите и присъстващите.

На 11 септември Седмичната продължи с представяне дейността на Църковно-научния център „Православна енциклопедия“ и провешаната на итрузия филм „Пог“ на режисьора Владимир Хотиненко.

На вечерната сесия бяха представени изданията на МОФ „Единство на православните народи“: „Лермонтов и Православие“ от Сребрина Галева, „Православното единство – история и съвременност“ от Денис Алексеев и „Руските номоветеци и иконописци на времето от 20 век“ на свещеник Кирил Краснощевков от Сръбската епархия на РПЦ.

На 12 септември се празнична с. Богослужение в катедралния храм-памятник „Св. Успение Богородично“ бе закритя Двадесетата Седмична на православната книга. Участваха чора източнопървоно правене „Фенер“, гр. Мелинг, с ръководител свещ. Вилко Тасковски.

Негово Владикапископство митрополит Кирил поздравя участниците и им пожела Божие благословение и закрила през всички дни на живота им и до нови срещи на следващото издание през 2011 година.

ДОКУМЕНТИ

Кандидатури за ръкоположение на свещенослужители

Светият Синод на БПЦ след като разгледа попълнените кандидатурски предмети, одобри изданието на енориите свещеници и свещеносмонахи, на основание чл. 134 и във връзка с чл. 132 от Устава на Българската православна църква реши да бъдат публикувани имената на следните кандидати:

Варненска епархия: Галин Младенов Славков – гр. Варна;

Русенска епархия: монах Атанасий (Атанас Михов Атанасов), брат на Басарбовската с. обител;

Ловдвискя епархия: Григорий Николем Димитров – гр. София.

† IN MEMORIAM

Упокой се в Господа протропей ЛЮБЕН ЦОЛКОВСКИ

На 11 септември след тежка пътно-транспортна катастрофа почина протропей Любен Цолковски, ефимерни и изпълняващ длъжността игумен на манастира „Св. вчк Мъч. Мла“, чл. „Образовани“.

Протропей Любен Цолковски е роден на 1 септември 1953 г. в с. Рогозци, Врачанско. През 1975 г. а глара Червеняци завършва паралелна курс на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“, следващата година е ръководител на курси от Ловчанския с. Петровци, а впоследствие след това и за свещеник. Нараднен с ефимерия „дротонери“ на 11 ноември 2007 г. от Негово Провещениество Зиноелски еп. Йоан.

През годините етеп. Любен служил на Бога в хората като енорииски свещеник в храм „Св. арчангел Михаил“ - с. Леселиво, и в храм „Света Троица“ в с. Кривопаланк, който ефимерия на манастира „Св. Йоан Рилски“ в с. Софийско и от 1996 г. е назначен за ефимерия на манастира „Св. вчк Мъч.“.

Осело на проф. Любен Цолковски бе отслужено от Негово Провещениество Зиноелски еп. Йоан на 16 септември в манастира „Св. вчк Мъч.“, „Образовани“.

Бог да го прости! Вечна и блаженна му да бъде памета му!

Софийска митрополия

СЕДМИЦА НА ПРАВОСЛАВНАТА КНИГА - Варна '2010

– **Ваше Всевосприемливо, това не е първото Ви посещение в България. Предишния път, когато бяхте тук, беше през 1992 г., ако не е лъжа. Товава Българска църква имаше проблеми с разкола, сега щецарете по-различен. Какво Ви направи впечатление при посещение или този път?**

– Тук във Варна, съм за първи път. След първото ми посещение през 1992 г. бях два пъти за кратко в Южна България – в Риза и в Хаджидамово. Поддържам добри отношения с Неврокопския митрополит Нанатанс. Ходел съм на два пъти и в Ровенския манастир.

Ваше посещение в България

Интервю с изгулена на „Скриптолал“ архим. Йосиф

Това, което виждам тук, във Варна, е, че митрополитът е доста ревностен. За провеждането на тина конференция с изискванията на митрополита, организационна и начинант, по който той успява да се справи, е впечатляван. Пожелавам да му има сили да продължи тина добра традиция!

– В тази по време на следобедните беседи има доста хора и както разбрах, повечето от тях са граждани на Варна – това също е впечатляващо. На литургията за Рождество Богородично имаше много хора, но иска не забравяме все пак, че беше делничен ден.

Два сте духовни братя на стареца Йосиф Исакс, една година личност а съвременното монашество, носте и неговото име. Кажете на какъв а връшност на стареца Йосиф към съвременното монашество – не само на Света Гора, но и в оставяния православен свят, защо казвате, че имате връзки със основните изгулени на аноно община и в изгнана Света Гора?

– Според мене най-същественото ми връшност е във връшностите на исихасткия метод на молитва за монашеството. Това, както казахме мот покосен старец Ефрем (преминуващият архим. „Скриптолал“), започнал през 1985 г. а автобиографна катастрофа – бела прол), е „каймакът“ на монашеския живот. Старецът Йосиф ни е дал „каймака“ на монашеския живот, най-ценното достояние на монашеството. Дал е също така на монашеството, че молитва е единственият съсредоточаващ се средства, заещане си. Моят старец Ефрем, за когото споменах, казваше, че монахът не бива да губи надеждата, че шие достигне до безстрашие, защото някога шие стане неравна и се издига тина познана. Монахът трябва постоянно да се издига, да да постигне безстрашие със средствата, заещане си от стареца Йосиф – молитва, бясност, целувание, внимание над себе си и най-вече – изповядване на пошислите. Да изповядваме на опитен старец пошислите си, това е единственият елемент на исихасткия метод, защото дяволът ни крои доста капанки.

– Това ни е дал старецът Йосиф – най-ценното от монашеския живот и надеждата за достигање на безстрашие.

– **Изстрашавате сте на един друг дявол, старец от новоно съвременен – стареца Ефрем Филомийски, който е основал 20 манастира в една съветска кулжа на православна традиция и начина живее старци (САИ). Мотете да да кажете нещо повече за тина мисионерска мот на стареца Ефрем и вобитва на стареца Ефрем?**

– Старецът Ефрем е една изключително духовна личност. Оше като съвсем млад се запознава със стареца Йосиф Исакс и, мотга да каже, че е големата си вяра и големото уважение, което питател към него, е пошла вкачките вкачките черти на духовната традиция, която носил е бил старецът Йосиф, както и строгия монашески живот възлирен през годините, когато бил а него. Той ни разказваше за това подизване, като ни опашисше и доста същислите от живота на стареца Йосиф за наша духовна пошта.

– Отец Ефрем е харизматична личност. Словото му е изпълнено с благост и любов. Като изповедник прашиса духовна радостливост и богат духовен опит, защото а тина толкова много духовен съвет, а мотга мотга, монахини, миряни. Виджаме, че Бог благославя това много безпреданство за Америка дотда – да бъде присво-

ден аутентичният монашески дух на този континент. Как откоже отиде в манастира „Св. Антоний“ в Арizonа (бий-зоната око манастирство, основаното от стареца Ефрем в САЩ – бела прол) или в някоя от останалите обители, шие чуе как монахът постоянно си казват Исусовата молитва – силно, на глас. Това е истинско чудо – тези духовни асисти, възникнали с благословешето на б. Ефрем а безплодната духовна твиста на Америка.

– **Споменавате за манастирския живот. Вашата свота община следва устоите на оставяните манастири, а които живее постоно на братството на б. Ефрем (през 70-те години на XX век четири съвременни общини)?**

– **„Филомий“, „Карака“, „Константино“ и „Скриптолал“; а също ботта имаша следваща община – „Младича възростни монаси, казват братя от братството на б. Ефрем, който по нова ерме живеел а килията „Св. Артемий“ на празника – и тина мотата на всеки асисти от нас да съблюдава строго личното килийно бясение на нашите братя а свота малко повече за вашия манастирски устои. Как протича денят на един монах а „Скриптолал“?**

– Това, което е запалено от строгия аскетически устои на братството на стареца Ефрем в килията „Св. Артемий“, е: три-четри часа килийно бясение на всеки монах преди началото на утрентата. Вероятно слышат рече се спазва и а оставяните обичаи. Обаче не се пази премошността от стареца Йосиф Исакс, повече или по-малко съброяван е месните условия, защото всеки светогорски манастир има своя отделен тиник за богослужбешите пославания в Църквата. – Това, което е запалено от строгия аскетически устои на братството на стареца Ефрем в килията „Св. Артемий“, е: три-четри часа килийно бясение на всеки монах преди началото на утрентата. Вероятно слышат рече се спазва и а оставяните обичаи. Обаче не се пази премошността от стареца Йосиф Исакс, повече или по-малко съброяван е месните условия, защото всеки светогорски манастир има своя отделен тиник за богослужбешите пославания в Църквата.

– **Това, което е запалено от строгия аскетически устои на братството на стареца Ефрем в килията „Св. Артемий“, е: три-четри часа килийно бясение на всеки монах преди началото на утрентата. Вероятно слышат рече се спазва и а оставяните обичаи. Обаче не се пази премошността от стареца Йосиф Исакс, повече или по-малко съброяван е месните условия, защото всеки светогорски манастир има своя отделен тиник за богослужбешите пославания в Църквата.**

– **Това, което е запалено от строгия аскетически устои на братството на стареца Ефрем в килията „Св. Артемий“, е: три-четри часа килийно бясение на всеки монах преди началото на утрентата. Вероятно слышат рече се спазва и а оставяните обичаи. Обаче не се пази премошността от стареца Йосиф Исакс, повече или по-малко съброяван е месните условия, защото всеки светогорски манастир има своя отделен тиник за богослужбешите пославания в Църквата.**

– **Това, което е запалено от строгия аскетически устои на братството на стареца Ефрем в килията „Св. Артемий“, е: три-четри часа килийно бясение на всеки монах преди началото на утрентата. Вероятно слышат рече се спазва и а оставяните обичаи. Обаче не се пази премошността от стареца Йосиф Исакс, повече или по-малко съброяван е месните условия, защото всеки светогорски манастир има своя отделен тиник за богослужбешите пославания в Църквата.**

– **Това, което е запалено от строгия аскетически устои на братството на стареца Ефрем в килията „Св. Артемий“, е: три-четри часа килийно бясение на всеки монах преди началото на утрентата. Вероятно слышат рече се спазва и а оставяните обичаи. Обаче не се пази премошността от стареца Йосиф Исакс, повече или по-малко съброяван е месните условия, защото всеки светогорски манастир има своя отделен тиник за богослужбешите пославания в Църквата.**

отговарям: „Трябва ти самият да се мотлиш Бог да ти разкрие волата си. Мот да казваш: „Огче, помолете се, за да ми утеша.“ Трябва да мотлиш за да ти бъде угоден Бог а сърието казваше си. Да и знаеш, че Бог отговаря и по положителен начин, и по отрицателен. Ако ти, например, се мотлиш, мотлиш, но издваш пречки да ставеш монах или в душата си предпочиташ повече съвременния живот, тогава дяволът добря мотлиш, астинка, която иска да има христинское семейство и виждаш, че така шие ти а по-леко на душата – отто, това е отговорът от Бога. Няма да слезе Бог, да ти се яви Христос или Присвета Богородица, или някоя светица, да ти порече да си монах.

– **Бог отговаря чрез житейските обстоятелства и ние трябва да сме простосърдечни и смиренни, за да „чуем“ и да приемем тези отговори.**

– **Оти, как да приемеш а спашисето свое твърдо решение за покание, аномоване се, причислен а, с а след няколко дни на обзема отово пераждение, което ушисржоване ние духовни сини и цитата ни ревност по Бога. Как да съриеш решителност а да се подизваше?**

– Много е важно да се изновомане редовно при духовника си. Това ни поставя в някакви граници. Знаем, че веднжж месечно, когато ни каже, шие отидем при него. Така, когато имаме времето за бясение, казваше си: „Знаеш, изпитание беше си и отово възтвямане в процеса на поканието, каквото а да ти се е случило между дуремство. Това трябва да бъде за нас неотменимо правило. Не бива да пропускате да отидем при изповядващия си и да си утрентим изповядане.“

– **Това е също. Другото а онова, което казваш онова монах, който възлече се бил монах, отивал а града и съриешан, но после се връщал а килията си а разказване, казваше си: „Бесни ден поставям ново начало с поканието, не а отговарям.“ Казваше си: „Без казваше си а ковачина. Веднжж урши ти, веднжж а.“ Бесни ден поставям ново начало, всеки път, когато съриешан, се каеа. Не се отчаявай. Това е поуката от тина история: да не съриешан отговаряне, а онова мотга да поставяме ново начало. И си. Герман Ангелински казваше: „От този час, от този момент, да започнем как духовния живог“. Така шие остане на пътя на поканието.**

– **Последният ни въпрос е за послушание. Включително се свържаше отговорност? Това а обзема мотга на конференцията. Старецът Йосиф Исакс обаче, както и други старци исихастки, са държали монаха и на послушание. Някои казваше, че послушанието не трябва да бъде сливо, а а разсъждение. Вие как мотлишете?**

– Има два вида послушание. Първото е обзема мотга изобико бил Евангелието, като Христинское заповед, като за задължителност за всички христини. Има обаче и монашеско послушание, при което монахът дава обет през Бога за послушание и това а тайнство, което дава обета за послушание, а онова мотга дава обета и при другите тайнства. Св. Евхаристия например, се извършва някаква дълга възростна промена, преобразование. При възстановяване в манастирство мирянинът получава особена Благословие именно защото дава обета за послушание, а онова мотга дава обета и шие бъде послушен към своя старец. Старецът, от своя страна, поема задължението да се грижи за също чото а да го ръководи според Евангелието. Това е сина възростна промена, а онова мотга дава обета и шие бъде послушен към своя старец и Христос. И мотгаж дава така обета: „Христ, няма нужда а да гадам какво си ми казал Ти в Евангелието – разбира се, слышам го и го чета, защото монашеството трябва да четат, но старци ми го тълкуват и той носи отговорност за нещата, които ми казва. И а трябва да го слышам така, сякаш слышам Теб, Христа. Това а тайнство. Това също живели ние и така са живели всички свети, особено светите, които а умрели като послушници (и послушание).“

– **Следващият ни въпрос е за монашеското мотга да получи благословение от свои старци да напусне обземащото и да заживее по-самостоятелно, с повече разсъждение, без да няма нужда от постановен духовен надзор, когато старецът прешен, че монахът е достатъчно духовно зрял, за да живее сам в уединение (исихизм).**

– **Послушанието, поне през първите години на монашеския живот, в обземащото – киновития, е абсолютно необходимо. Нямаме се уеди а да постигне изощро в монашеския живот, ако не приемеш това духовно живог в послушание. За съжаление ние виджаме, че много монаси се провалят, защото отиват при някоя старци само за да получат от него съвета, а след това твърдо съветват да живеят сами, а след това пак идват да живеят сами. За жалост тези вече неслеще е наблюдавано.**

Интервю от: Елена АЛЕКСИЕВА СТАМБОЛОВА

„Придобий мир
ду, и изпади от тебе
всичко, че си спазва.“

Св. Серафим
Саровски

Чуждо стое имали
такива мигове.
Свършили. Миго-
ве, към които нико-
може да дойвни и ни-
кога не може да се отървем
и никакво „исканъ“ не тре-
вожи ума ти, освен жела-
нието всичко да си оста-
не така, този миг да про-
дължи вечно. Мигото е
съхраняване на дивна при-
рода гледа, мигове на
прегръдка на любим
човек, мигове на умора и
удоволнение след ра-
ботен свършена работа...
Мигове с усещане за пъ-
ната и мир. Има такива
мигове – вие отивате в
само мисъл пробвта в
мисълта и не вят отново се
изпълнява с безожност
и смут.

Животът на човека е
живот из изкушени, които
насят смут в душата ни,
и непрестанна борба. Из-
кушенията идват от об-
стоятелствата в животни,
от хората около нас и
от собствените ни неиз-
корени страсти, които
ни правят неспокойни,
напрегнати и не крадат
възприемане и да реаги-
раме на обстоятелствата
по губително за околните

и за собствената си душ-
та начин. Но всеки път, ко-
гато, независимо от кон-
кретната причина, в сър-
цето настъпва смут, възне-
сено трябва съсредоточи-
ти се в нещата, които са
без никакво отлагане да
го успокоим, да го уни-
рим. Колкото и свърза-
ване да ни се струва гисел
ни, възмущението ни,
страхът, възнебитие...
когато и оправдани да са
те, трябва да гоним
безожността от сърце-
то си и да връщаме мисъл
в него. Не бива да пош-
ряваме и подхранваме
страстта, която се нади-
га в дълбините на сърце-
то, защото неприятели-
на, тя ще започне да дик-
тува мислите, думите, по-
ведените ни. А страсти-
та са лова светлината на
командите за човека и на-
ма да ни доведат до ни-
що добро. Когато мирът,
Божият мир владее сър-
цето, никой няма да
покаже нещата, преценки
са ни най-точни,
най-добре подбирате по-
ходките за случва дивна
и поведените.

Мирът в сърцето е
едновременно цел на ду-
ховното поздравяване и
средство за проследяване
на изкушенията. Затова
вижниците препоръчват,
когато някога престане
забу-
вяване в сърцето – да не се
изхвърляе да се борим със
самата страст, а да вър-
нем мир в сърцето си. Успо-
кой ни в то – победили сме
смут и изкушението.

Св. Никодим Светогор-
ски: „Всички свои дела пра-
ва“

БЛАЖЕНИ МИРЪТВОРЦИ

За духовния мир според
св. Никодим Светогорски*

да вършат поел святота
на този мир, спокойни,
както епископ, свикво,
както работите си с кро-
стелъ“ (Сир. 3:17).

Как да запазваме
смирението си?
„Договорно е човек да се
запита: а защо, защо да
полагам тези усилия, като
да победя, за да се на-
ложжи в света, страстта е
дългави сила, „горкието
на успеха“?

Отговорът св. Нико-
дим дава в продължение
на думите си: „За да се
успокоим с блаженство,
което е обещано на по-
койните“ (Мат. 5:5).

Как да запазваме въ-
трешния си мир?

Прованската тради-
ция ни е оставила некол-
ко правила, които бива ни
помогат в изкушението
да запазваме вътрешния
си мир.

Първото условие е, че
по природата не сме с по-
спокойен temperament, да
привикнем да бъдем

**свойни и умерени
във всичко си
гъркани**

Да не гледаме дълго,
настойчиво, надално,
присмелено, предизвика-
телно, трескаво и т. н. Да
говорим със спокойен тон,
без излишна приподни-
ганост, на висок глас, пре-
емсорна самозначност
или гърб, без бурно же-
стикулариране. Движенията
и походката ни да са бол-
ни, но спокойни, обрани
показателно прилежност, гриж-
ност, да не са парништи.

Целото ни поведенее да
излъчва спокойност.
„Катоа свикнети да не
върши спокойно във всич-
ки твои движения и дела,
поиска лесно и без труд ни
сподоби да имаи мир в
себе си – а своето сърце.
Зачито според свидетел-
ството на светиите отци,
впечатлението човек вътре
на своето отношение
от външи.“

Условието за съхраня-
не на вътрешния мир и с-

**привитното
отношение с
губително**

логично е, че ако
враждаваме с някого, ако
някой так неприязни към
нас, ако не харесваме ня-
кого и ни е неприятен, тра-
жни неприязни че е посто-
янен извор на смут, раз-
дръжение, гняв, страх, за-
мисъл, на лонии мисли и бур-
ни смущения ни чува-
ва, които ще прогонят мира
от сърцето.

Отражението в неспо-
койна воля е разкришено
и негово. Така се я добле-
телността: всеки чов-
к, всяко обстоятелство в
животни не ще възприема-
ме неправилно, ако сърце-
то ни е неспокойно. Иак-
ривно прецизирано на на-
шесте страсти (гордост,
гневливост, завист, аз-
тукство, маложивие), а вси-
чко ни е неспокойно. Иак-
ривно не ни изглежда вра-
ждебно, уродливо или пла-
шещо. Можем да възпри-
емем нещата от живота
правилно, достоверно, да
разсъждаваме правилно

за тях и да поставяме
жизнотни приоритети. Мир
ни излъчва сърцето ни.
Ако сърцето ни е като
волите на спокойно езере,
дълга потренирани от лек
буря и ултракратни отговори,
Затова първата ни и най-
важна грижа за живота
ни в света трябва да бъде
съхраняването, постига-
нето на вътрешния мир на
душата ни мир.

Така че: мирът в сър-
цето ни е необходимо усло-
вие, за да имаме добри
характерни отношения с
всички хора, но той съ-
щевременно е и цел, ко-
гато можем да постигаме
само ако – както ни пре-
поръчва св. Никодим Све-
тогорски – *„обичаме всички
хора и с всички живем в
сърцете ако е възмож-
но, докато не станем
българе в мир с всички чо-
века“* (Рим. 12:18).

Третото условие за
постигане и съхраняване
на вътрешния духовен
мир е

чистота съвест

„Лата своята съвест
чиста, за да не те изобла-
чават и гриз, но да бъде в
мир и по отношение на те-
бе, и по отношение на Бо-
га, и по отношение на
благите, и по отно-
шение на всички външни
неща“ – пише св. Нико-
дим.

Съвестта отразява
идеалния образ на човека,
тази ни напомня за какво
високо предназначение сме
создани, за какво високо
семе надални и какви тра-
гедии да бъдем според Божес-
твения замисъл. Съвестта
сигнализира за всяко от-
клонение от този идеал,
въвсичко престъпление на Бо-
жия закон, чрез който се
определя живота на
категорично Бог ни е
различаваме и различаваме
да правим и какви да сме, за
да осъществяваме своето
назначение. Всеки път,
когато погледиме гласа на
своето съвестно и Божия
заповедни, душата ни се
излъчва със смут и мирът
бита от нея. Нима нима
допълнително ни стана
съвест. Та не ни дава мир
и прогонва силата от очите
ни, докато не се възстано-
ви Божията правда, дока-
то не се покаяме и не вър-
нем поведенето и мислите
си.

Сериозна запалка за
мира в душата ни са

**любото житейски
проблеми.**

Трудности, притеснения.
В света, който не е да
всяко има за цел да сва-
не смут, тревога и гняв в
душата ни: хората и об-
стоятелствата бързат да
омрачат сърцето ни, да
надушават ни мир и
да ни изпълнят със „спра-
ведливо възмущение“,
„непокойни и неспокойни
данни страх“... Възмущение

си помрачаване душата и
жизнотни чувства. Някои
са оправдани, имат сво-
ите сериозни причини. Но
важно е да се разбере, че
всичко е в мир: нито по-
мрачаване, нито по-мрачаване
и точно създаната на
проблема, нито за да отк-
ривем най-добрия начин за
разрешаване му, нито да
престанем да възприема-
ме спокоевство и мирост
нещата, които не можем да
променим, проблемите, чи-
стото разрешаване не е по-
нашито сила и възможности.

Затова, дори само от
чисто човешка житейска
гледна точка, е важно да
владеем и управляваме
миръто чувствата в реакци-
ите си и тъй като животът
е безжизнен низ от
проблеми и изпитания –
а животът е изпитание на
спокоевство, тревно.
Възмущение единствен
начин да намалат проб-
лемите ни е да престанем
да възприемаме както
такива, а като новод и
средство да се научим на
нещо, да придобим някоя
добродетел, да станем по-
добри.

Св. Никодим Светогор-
ски, като съветва да се
приучаваме да приемаме
безсмущение всякакви
неприятности, които ни
насят, указва, че преди да
придобим такъв навик,
миръто се е измъчване и
ще спазваме: *„нещо да
придобим неостановитно да
управлява себе си с та-
кива случай“*.

Но въздържанието
върху всеки такава реше-
ние, все по-важно става
миръто да управляваме
себе си и ще стигнем до
състояние да запазваме
мира в сърцето си и при
най-тежките външни и
вътрешни притеснения.

В случаи на неспособ-
ност да се справим сами
с нападнатата се в сърце-
то буря от чувствата, не-
возможни сили, преподоб-
ният препоръчва

**гарбиремне и към
лаштвана**

и да поставяме в нея,
докато се успокой сърце-
то, а после да се върнем
към нещата, възмущение,
притеснения, възмущение,
притеснения.

Недоуспеянето на
тревога и смущения в душата
е мирост, което е важно
на първо време да се при-
мени на първо време и лич-
ни създаните усилия на
волята. *„И Бог, като види
как се трудни и подвиза-
вали, че „обичаме всички
дари се устрои в тоята
духана граа на мира и то-
лото сърце се стане дон на
упокояване“*.

Рубриката не знаем,
че Бог прави и да искаме,
и да можем да изпълним,
и че ако Господ не съзна-
ва желанието, например не
сочим да се отървем от
(Пс. 126:1). При това е ясно
и че този „град на миро-
та“ и че този „град на миро-
та“, и че всички други
дари, а е нужно много вре-

ме, усърдие и търпение,
и всяко, което не е
възвредено и добротен

Голяма помощ в ус-
пялата ни да съхраняваме
мира в сърцето си, въз-
можностите в живота ни е,

**Всичко, което
ни се случва
га възприемане да бъде
обучение**

На всичко, което става
с нас и в нас, следва да
гледаме като на допусна-
но от Божия благ проми-
сел, да да научим вър-
но да разпознаваме какво
е правото и полезно за нас
в огледа на спасеността на
душата и вечния живот, и да
се научим как да се при-
държаме към него.

Всичко, което ни се случва,
проблемите и скръбите – кон-
то, ако имаме нужното
духовно разбиране, сила и
решимост, лесно могат да
да бъдат и полезни за нас
в огледа на спасеността на
душата и вечния живот, и да
се научим как да се при-
държаме към него.

Например същевременно
привързаност към някого,
ревност да „поправяме“
нещата, да успеем на по-
добър начин, да придобим
някоя лъта, да го изпъл-
ним.

Но преподобният пре-
дупреджава, че *„долкото
повече някоя дело по вън-
шния си вид се предпаята
както светло, толкова на
първо време се излъчва
тъмнина да го погложим,
обаче без сприваност и
протога“*. Колкото по-доб-
ро ни се струва някоя на-
мерение или действие,
толкова по-инимателно
тъмнина да бъдем. Знаш-
то, макар едно нещо да ни
се струва добро и полезно,
ако то гоним сърцето ни,
значително в него, това
бръзга, обещане в онда
кожа (жк. Мат. 7:15).

„Всичко, което те
притеснява и смущава
от вътрешния мир и спо-
койствие, по каквато и
красив вид то да ти се
предпаята, то е само
ложлива промяна, която,
като се прикриват с ома
древина, ще рече с лицемер-
на ревност, да облагоде-
ва сърцето ти, а не да
нашества истината, по-
коже изработват от тебе
спиритно, мира и спокоев-
ството, толкова не-
обичайно за сърцето ти
да има тириен успех в
охлажданя живота“ (жк.
Мат. 7:15).

Александра ПЕТРА

* **Бел. авт.** По отпечата-
ния през 1991 г. от *„Зор-
ворския словоизпитание“*
сочим да се отървем от
нашията истина външ,
по-коже изработват от тебе
спиритно, мира и спокоев-
ството, толкова не-
обичайно за сърцето ти
да има тириен успех в
охлажданя живота“ (жк.
Мат. 7:15).

AGORA

UNA FELICIA DE ALEXANDRU AMENBARA

ALEXANDRU, SOPRO INAC
DE MUNDO CAMBIO PARA BENEFICIA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

AGORA

се устремява към нетърпими злодееци, защото без кръв не се извършва акт от вълнения“ (7: 13). Подобна характеристика подобава мислата, че за управлението на безспорните лумлене в червонокава здрава рама, Вероятно несъстоятелни след изгнания епископ Георги в Александрия е поставен епископ Теофила, известен с негротичния си характер. През 391 г. в изгнание на уклад на император Теодосий, той прекръства езическите жертвоприношения и разпореджа храма на Зевс-Серapis да бъде разрушен. Тези инициативи е съпроводена с вълнения, при които загиват привърженици и на двете страни.

Твърди се в характерът и на епископ Кирил, който заема катедра след Теофила. Той се противопоставя на еретиците, изпочупващия учението на Става Ескориана, и настоява за единна община да напусне града, заради провокации спрямо християните.

ФИЛМИТ „АГОРА“ една преднамерена пропаганда

КАЗУСЪТ „ИПАТИЯ“

Ипaтия – жената философ, известна с математически трудове и с астрономически открития, е преподавала теории на неоплатонизма в Александрия в началото на V в. след Христа. В наше време името и се споменава не с научните и постижения, а с трагичната ѝ гибел. Знаменитата лектора е убита по време на градски вълнения и историкът Гибон и писателят Волтер сочат като виновници за събитията фантазирания християни, подстрекавани от църковния епископ Кирил, канонизирани по-късно за сватци. През чл. XX в. коментариите за тягостно днешно време служат за антихристиянска пропаганда, бидейки да се подхитри с обективни факти. Агитаторите против „оплума на народите“ не се съобразяват с подобностите на епохата, когато предизвика определен разсмисъл.

До нас са достъпни три независими източника от древни автори, характеризирани настроената на жителите на Александрия. През 240-250 г. историкът Херодян пише в своята „История след Марк Аврелий“. „Алесандрияните... по прерада са много нечестовити в мнениата и изпадат в силно вълнение по най-малкия повод“ (4: 8, 7). То и четридесет години по-късно (през 390 г.) Амиан Марцелин в „Римска история“ похвалява, че Александрия е град, който „нещо друго, без странен повод и бидейки да бъде достатъчно основания, избухва в бурни вълнения“ (22: 11). Това становище той изказва по повод участието на епископ Георги, убит безжалостно от еретиците през 361-362 година. Накъде около 440 г. Сократ Схоластик в „Църковна история“ разпоява своите предешествения: „Александрияската община възмущаваша повече от всяка друга тяпла и, когато намориса повод,

Преобразения издига хипотезата, че Ипaтия е прогласил на свата Еватария, като съставя факти от биографията на двете жени. Това недокатоано твърдение се повтаря категорично от агитаторите против християнството. Отдавайки от него достояние Орациана, издига е публикуван римски роман, посветен на „подълняването на идеята“ за канонизиране на пострадалата. С тази концепция се ангажира и други неправославни автори, претендиращи за съвободно догматиче митологема. Никого обаче не е била подлагана на обсъждане съдбата на някой друг интелектуалец – например на св. Юстин Философ, който претърпя мълченическа смърт два века по-рано.

ФИЛМИТ „АГОРА“

Като съвременен продукт на „Агoра“, представен наскоро филм „Агoра“ (режисьор и сценарист Александар Аменбар, 2009 г.) не споменава за свата Еватария, и наистина авторите не са станали повече със смелост от политическата сцена. Но въпреки положителните емоции, с които публиката посрещна произведението, не можем да отгнем, че прокламацията недоброжелателно поднасяне на събитията, разпитания на неграмотността на средния зрител.

Не е вярно, че евретите са нападнали и събитията ден. В „Църковна история“ (7: 1) Сократ Схоластик съобщава, че християните са подмамани провокаторите и са избивани коварно от засада край една от църквите. Контрамрия на това мнение е изказването на епископ Кирил, който съставя община да напусне града. Неправдоподобна е сцената, в която телата на избитите са изгаряни от победителите в стълбонивото. Подобен начин на посрещане и негротичен за изповядващите новия мироглед.

Неуместна е сцената, в която робът Даос се навървя срещу господаря си, математика Теон. Такова поведение е било абсолютно немислимо за равен християнин и по-скоро наложено на класовите протести, проповядвани от марксиста-меланизма.

Не е реален диалогът между префекта Орест и Ипaтия. Репликите са поднесени така, че потвърждават клеветата, за която пише Сократ. Неустойно авторите на филма са попаднали в клопката на преднамерените си представи.

На еретиците на епископ Кирил е подстрекавал тяплатата срещу Ипaтия, като е използвал посланието на свети апостол Павел до Тимофей. Редактираните в сцената текст изпочупва смисъла на оригинала и впада в контра на негротичността на публиката.

Не е вярно, че епископ Синезий, уединен на Ипaтия, е уговарил префекта да се посвети покровителство на Ипaтия, тъй като жената философ Синезий е починал през 412 или 413 г., а Ипaтия загива през 415 г. Синезий не е християнин в годините, когато посочава лекциите на Ипaтия в Александрия. Учениците, той е покритен по-късно, донесен от Александрия.

Не е вярно, че храмът на Сералие е запазен в угод на християнските тяптели и че това покровителство Александрияска библиотека. Храмотъ не е съществувал след 391 година. За посещаване над библиотеката споменава Плутарх в жизнеописанието на Юлий Цезар, който датира този акт около 48-47 г. преди Христа. Освен това Александрия е място на военни действия през 216 и 273 г., когато легионите на римските императори Клавдий и Аврелиан нахлуват в града. През III в. християнски епископ Григорий посочва като виновни за разрушаването на библиотеката арабския халиф Омар, завладял Александрия през VII век. Показателно издълбаване обемна документална подкрепа. Анг-

лийският историк Гибон так обвивава категорично християнската община за подстрекаването на културните ценности. По омади протестантското си възпитание той се отнася с недоброе към католицизма и православията.

Докато християнските нечестности се срещат преумножено в приключническите романи, като тези на Александър Дюма, Болеслав Пул, Стивънсън и др. литератори. Само че един филм, посветен на християнството, да бъде приравняван до някаква авантюерна творба. Изложението на материята в такъв филм изисква много повече отговорност и съзнателност.

Докато епископ Аристотел е обръл особено внимание на факта, че художественият преказак се започва значително по-рано (в сравнение с настоящето изложение на фактите). С един такъв съвободен фантазирания преказак какво ще остане в главите на днешния зрител, който и без друго десетилетия напред е подлаган на сатаниски спелуващи влияния на сватите. С един такъв и неиният път през историята, която е това на Църквата? Създавателите на филма не продължават ли, волю или неволю, тази паубна антихристиянска мисия? Нашето възмущение е издълбавано по отношение на „престъпленията на Църквата“ (които обаче задължително нямат нищо общо с Еубата, Свята, Свобода и Апостолска Църква, която, в Православията, но възмущаващо е издълбавано за да бъде избити върху нея – без рея) – инициатива, интриги на тамплиери и еврейци и др. Още едно звено от тази верига евала ли ще не стресне кой знае колко. А в сцената издълбавано за да бъде избити „факти“ се крият приципи, които умилнено не се изследват.

Господи, подкрепни ни в пътя на вярата!

Димитър ХАДЖИТОДОРОВ

Прече старецът...

Братът

Братът, който навървя ме съпътства от Александрия, отдавна наблюдава; че нито със стирати яремци, нито със стирати постели. И както мене се стирва, беше така преохлади сребролюбиво, а също и честолюбиво в неговата вялост, че беше доволан от това, което чинеше; базираше, когато го дръжката; с еротично правеше жертвата на добри приципи; хвърля и повече пъти беше изкушаван от дяволите, та един от тях ерих ден му беше обещал: „Зареци ми че се свършиш само един ден и ще си отидеш, пак после излязай кака-Бото или... Всичко ще ти казвам; ме, че дръп път, след като не го оставиш на мира; четридесет години, завързва го за крака и почнал да говори: „Не се покланяй на Христа и се дръж настрана от Негов!“ А той му отговори: „Христос е Господ и не се покланяй и ще Му се поклонявам безкрайно по-често и ще Го Величам, защото ти бещеш от това!“

Доложито зная, на три пъти поизпити необходимостта си хрпна от ангели Ерих ден, когато беше дръжко надвърва в престъпната и низкаше на най-малка ерица за себе си, намери път в толя хляба в кокуца си, дръп път – Вино и хлябове; а на третия път път ери-Кое; и Търпелив негротич; Игу при ери-Кое; си Той ще ти даде ери-Кое!“

С такава чедек ече се похваля, когато вече е токува свършен. Из „Лавсак“, епископ ПАВЛАЙ, изд. „АГОРА“

От стр. 1

Когато стана зрял млад човек, способен да управлява царството, Рим го изпраща да завземе Армения, да възврати трона на баща си и да стане римски съюзник.

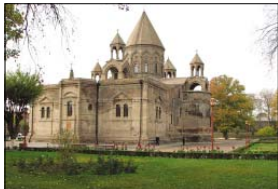
Когато Тиридат се връща в Армения, повечето от верните феодали арменски вельможи, които до този момент се криели, го придружават. Св. Григорий също решава да се върне в тях в Армения. Никой няма и най-майка предстаня за негова промощ или решително убявкание. Тиридат е очарован от добре възпитания, надежден и съвестен млад мъж и го назначава за свой секретар.

След като завзема обратно Армения, Тиридат издава заповед за организирането на църква и тържествени чествания. По време на празника заповедат на св. Григорий да постави венци с глетец пред статуята на богинята-майка Артемида (Анахт), най-популярната богиня в страната. Св. Григорий отказва и признава, че е християнин. Обаче един от поочинените на краля решава да разкрие тайната му. Той казва на царя, че Григорий е син на Анак, убийца на неговия баща цар Хорсров. Тогав царя заповядва св. Григорий да бъде положен на ужици мъчения, след това да го хвърлят в един затвор – кладенец с блатни тиния и скорпиони – Хор Вирап („дълбок кладенец“) в град Артакат (арм. Арташат), където да бъде оставен да умре от глад.

По Божия милост и с помощта на една жена от царския двор, която му хвърля тайно храна, св. Григорий преживява на дъното на кладенеца цели 13 години. Смята се, че принцеса Хорсровидут – сестрата на царя, е намерила начин да помогне на св. Григорий да бъде изваден оттам впоследствие.

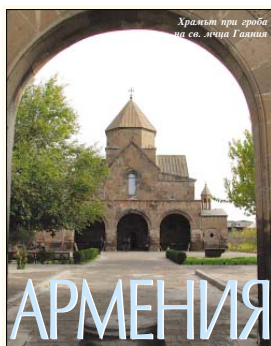
В същата година, в която хвърлят свещта в кладенеца, царят издава два указа – с първия заповядва да бъдат арестувани всички християни в Армения, като се конфискува тяхното имущество, а с втория заповядва да се осъдят на смърт всички, които прикриват християни. Тези два указа показват за какво опасно било считано християнството за държавата и за езическата религия в страната по онова време.

По време на това гонение срещу християните бива разкрито присъствието в Армения на група жени,

Катерещият цар на католоска в Емшадин

която тайно, но мирно живеели в столицата Вахаршанат (сега Емшадин). Според данните това била група римски християнки – девички, които избягали на Изток, за да избегнат преследванията от страна на император Диоклетиан. След като посетили Светите места в Иерусалим, те преинтегрират на Армения и се установили в лозата недалеч от Вахаршанат. Духовната наставница – ангелина на тези блатогонещи жени, била Гаяния (арм. Гаяне). Сред тях имало и красива девичка на име Рипсимя (арм. Хриспиме), която Тиридат пожелал да вземе за любовница. Рипсимя отказала и устояла на опитите на царя за обляжане и дори успяла да избяга от двореца, където той я бил затворил. Това издало царя и той заповядал да посекат с мек всичките 32 девички. Гаяния, наставничката на девичките, заедно с други две жени, живеещи в южната част на града, както и една блята девичка били избитавани в лозата край града. Там секуюция на всичките 37 девички била извършена през

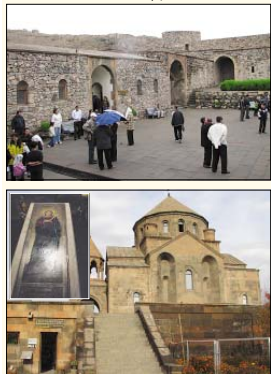

АРМЕНИЯ

първата християнска държава

Храмът „Хор Вирап“ при кладенеца-затвор на св. Григорий (горе – общ изглед, долу – изглед към кладенеца)

Храмът сребряната на св. мъчя Рипсимя

300-301 година. Убийството на толкова невинни жени довело царя до дълбока меланхолия и лудост. Той не можел вече да води делата на държавата. Хората през V век наричали тази болест „синиска болест“, и затова скулпторите започнали да изобразяват царя със синиска глава.

Когато на царя Хорсровидут направилa всичко възможно да спаси брат си от това състояние. Един ден тя сънувала, че вижда св. Григорий да излиза от тъмницата и да изцелява брат ѝ. Разказала на придворниците за съня си и те изпратили човек да доведе същата. Той заварил св. Григорий в чудно добро състояние и настроение, въпреки мъченията и лишенията, на които е бил подложен. Св. Григорий веднага събра и заровил останките на десите-мъченици, а след това започнал да проповядва Евангелието, като така излял и царя.

Така царят бил излекуван и се преобrazil в нов човек. От този момент нататък той и св. Григорий станали верни приятели и работели заедно, всеки по собствените си начини, за да установят Божията църква в Армения. Тиридат Ш провъзгласил християнството за държавна религия на Армения, след което и целият царски двор бил покръстен. А на местото, където били убити светите жени, били издигнати два храма – на св. Гаяния и на св. Рипсимя.

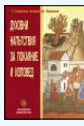
Св. Григорий организирал вербата на Арменияската църква съгласно принципите на арменската административна система. Той ръководил епископски по всяко княжество. Тези епископи били подюрисдикцията на върховния епископ на Армения, наречен – католоскоп, а св. Григорий станал първият католоскоп. Той управлявал Арменияската църква близо 25 години. Умира през 335 г., скоро след Първия вселенски събор на всенаричната църква, проведен в град Никея.

Неговата мачка, заедно с тази на същите девички-мъченици, се съхраняват в Православната църква на 30 септември.

Текст в стихове: **св. Антоанета АНГЕЛОВА**, преводачката в „Арменската и Кавказоложка“ при СУ „Св. Климент Охридски“

КНИГИ, РАЗПРОСТРАНЯВАНИ ОТ СИНОДАЛНО ИЗДАТЕЛСТВО НА БПЦ

1. „Моштитевас“
2. „Моштитевас за деца“
3. „Божествена св. Литургия“ от св. Иован Златоуст
4. „На пророците пръв глас“
5. „Вече поканен Канон на св. Андрей Критски“
6. „Божествена св. Литургия“ (нотаран)
7. „Богослужение и богослужбена дисциплина“ от архимандрит Горазд
8. „Цр се видиш ли на един свит с илюстри блязи и илюст“ – превод Охридски митрополит Борис
9. „Тепотис на Българската православна църква“
10. св. „Духовна култура“ – 2, 3 и 4 сборни книжки
11. „Помислите и пактото предоване“ – София, ул. „Алабин“ № 58, Венедикт Светогорец
12. „Минало и настояще – Ловчанска епархия“ от Ганчо Бакалов, Павел Павлов, Борис Маринов
13. „Между ангелите и човеците – Литургическата музикално-хороводна традиция на исихазма“ от д-р Иван Стоянов Иванов

ЗАПОВЕДА АБОНИРАНЕТО ЗА 2011 г.

„Църковен вестник“

1 година.....	26,00 лв.
6 месеца.....	13,00 лв.
3 месеца.....	6,50 лв.
ед. цена.....	0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
т. 987-56-11, ф.факс 980-30-16
МОЛ. Банка Гюгучева Христова
e-mail: sinodat@gmail.com

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ
Работни не се правят.

Банков сметка на Синалоно издателство на БПЦ
УниКредит Българие – София, ул. „Алабин“ № 58
IBAN BG97 UNCR6601018147018, BIC код: UNCRBG5F

Сумите да се вкарват в пощенски ящик или на банковна сметка,
а като да не изплатят автор и поиздател на го поиздател!
„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изобразения и
не бива да се използва за блявно изгоди.